

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava 27

Číslo : **SK/0357/99/2019**

Dňa : **27.09.2022**

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – **SAMTREID, s.r.o. sídlo: Hlavné námestie 95/49, 060 01 Kežmarok, IČO: 36 450 197**, kontrola vykonaná dňa 11.02.2019 v prevádzkarni BOUTIQUE HOTEL HVIEZDOSLAV ****, Hlavné námestie 95/49, Kežmarok, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, č. P/0058/07/19 zo dňa 10.07.2019, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške **800,- EUR, slovom: osemsto eur**, pre porušenie § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 1 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, č. P/0058/07/19 zo dňa 10.07.2019 **m e n í** v časti výroku, ktorým bola uložená pokuta **tak, že účastníkovi konania SAMTREID, s.r.o. sídlo: Hlavné námestie 95/49, 060 01 Kežmarok, IČO: 36 450 197, ukladá** podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov **pokutu vo výške 400,- EUR (slovom: štyristo eur)**, ktorú je účastník konania povinný zaplatiť do 30 dní od dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS:00580719. Ostatná časť výroku ostáva bez zmeny.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj (ďalej len „SOI“) uložil účastníkovi konania – SAMTREID, s.r.o. - peňažnú pokutu vo výške 800,- €, pre porušenie zákazu vyplývajúceho z § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bola dňa 11.02.2019 vykonaná kontrola v prevádzkarni BOUTIQUE HOTEL HVIEZDOSLAV ****, Hlavné námestie 95/49, Kežmarok. Predmetná kontrola bola zameraná na prešetrovanie podnetu spotrebiteľa č. PO 23/19, na dodržiavanie zákona o ochrane spotrebiteľa, zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“), vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 277/2008 Z. z., ktorou sa ustanovujú klasifikačné znaky na ubytovacie zariadenia pri ich zaradovaní do kategórií a tried, vyhlášky Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 533/2007 Z. z. o podrobnostiach a požiadavkách na zariadenia spoločného stravovania a zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Vykonanou kontrolou bolo zistené, že účastník konania ako predávajúci porušil zákaz upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Protí rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Odvolačný orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie č. P/0058/07/19 zo dňa 10.07.2019, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil dôvod na jeho zmenu. Odvolačný správny orgán síce po preskúmaní napadnutého rozhodnutia považuje skutkový stav za presne a spoľahlivo zistený, v odvolacom konaní však napriek uvedenému pristúpil k zníženiu výšky uloženého postihu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Odvolačný správny orgán zastáva názor, že dostatočne preventívny a represívny charakter pre účastníka konania bude mať aj uloženie pokuty v nižšej výške, ako bolo uvedené v prvostupňovom správnom rozhodnutí. Vykonaná zmena nezakladá dôvod na zbavenie sa zodpovednosti účastníka konania za porušenie zákona, nemá vplyv na spoľahlivo zistený skutkový stav, ktorý bol zistený kontrolou vykonanou dňa 11.02.2019 a zostal v plnej miere zachovaný. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolačný orgán nezistil.

Povinnosťou účastníka konania ako predávajúceho bolo neupierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Dňa 11.02.2019 bola vykonaná kontrola inšpektormi SOI v prevádzkarni BOUTIQUE HOTEL HVIEZDOSLAV****, Hlavné námestie 95/49, Kežmarok. Vykonanou kontrolou, zameranou na prešetrenie písomného podnetu spotrebiteľa, evidovaného správnym orgánom pod č. PO 23/19, bolo inšpektormi SOI presne a spoľahlivo zistené, že účastník konania ako ubytovateľ v rozpore s § 759 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „*Občiansky zákonník*“), v zmysle ktorého ubytovaný môže odstúpiť od zmluvy pred uplynutím dohodnutej doby; ujmu vzniknutú ubytovateľovi predčasným zrušením ubytovania je ubytovaný povinný nahradiť, iba ak nemohol ubytovateľ ujme zabrániť, po odstúpení spotrebiteľa od zmluvy o ubytovaní, uzavretej so spotrebiteľom prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie dňa 19.10.2018, ktorej predmetom bolo poskytnutie prechodného ubytovania s polpenziou na dobu od 14.12.2018 do 16.12.2018 v hoteli BOUTIQUE HOTEL HVIEZDOSLAV ****, Kežmarok pre 2 osoby, pred uplynutím dohodnutej doby dňa 10.12.2018, nevrátil spotrebiteľovi ním vopred zaplatenú cenu predmetu zmluvy bez toho, že by preukázal vznik ujmy predčasným zrušením ubytovania a skutočnosti, že tejto ujme nemohol zabrániť. Uvedeným konaním účastník konania nezabezpečil dodržanie zákazu podľa § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko účastník konania uprel spotrebiteľovi (pisateľovi podnetu) právo na ochranu jeho ekonomických záujmov.

Za zistený nedostatok ako predávajúci, v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, v plnom rozsahu zodpovedá účastník konania.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistený nedostatok.

V podanom odvolaní zo dňa 05.08.2019 účastník konania uvádza, že s ohľadom na dispozitívny charakter § 759 ods. 1 Občianskeho zákonníka, všeobecných obchodných podmienok spoločnosti Slevomat.cz, s. r. o., IČO: 24698059 ako sprostredkovateľa posudzovaného pobytu, ako aj na ubytovací poriadok ubytovacieho zariadenia účastníka konania je evidentné, že zakotvením 14 dňovej lehoty na storno pobytu zmluvné strany využili dispozitívny charakter § 759 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Účastník konania teda nerozumie odkazu správneho orgánu na § 4 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď neakceptoval námietku účastníka konania a svoj záver nepodložil žiadnymi relevantnými skutočnosťami ani ďalším zákonným ustanovením. Uvedená argumentácia správneho orgánu je podľa vyjadrenia účastníka konania potom nepreskúmateľná. Účastník konania taktiež nesúhlasí so závermi správneho orgánu ohľadom neprijateľných podmienok. Odkazom na ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj na ostatné ustanovenia citované správnym orgánom, nie je podľa účastníka konania zrejme, akým výkladom došiel správny orgán k záveru, že zmluvná podmienka upravujúca odstúpenie od zmluvy o ubytovaní je neprijateľná. Účastník konania namieta, že správny orgán zrejme nereflektoval aktuálnu prax ubytovacích zariadení, keď častokrát neponúkajú ani porovnateľné storno podmienky ako účastník konania, nehovoriac o možnosti zmeny pobytu pre spotrebiteľa, pretože je len ťažko akceptovateľné stornovať vopred zakúpený pobyt 4 dni pred nástupom, a to bez doloženia akéhokoľvek lekárskeho potvrdenia o chorobe. Účastník konania zároveň

poznamenáva, že spotrebiteľom slúži pre prípad stornovania ubytovania inštitút poistenia, pričom v žiadnom prípade potom nemožno hovoriť o značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v podobe obmedzenia uplatnenia práva na odstúpenie od zmluvy o ubytovaní. V tomto prípade je podľa vyjadrenia účastníka konania odkaz na § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa neakceptovateľný a neaplikovateľný, nakoľko neakceptovanie oneskoreného storna spotrebiteľom nemožno považovať za negarantovanie spotrebiteľovho práva na ochranu ekonomických záujmov. S ohľadom na výšku odplaty za spotrebiteľom zaplatený pobyt, a teda aj hodnotu storna poplatku vo výške 169,- €, považuje účastník konania správnym orgánom uloženú pokutu za neprimeranú. Účastník konania tiež podotýka, že sa snahou o dodatočné využitie zarezervovaného pobytu snažil predísť vzniknutej situácii. Účastník konania uvádza, že podľa rozhodovacej praxe Ústredného inšpektorátu SOI a regionálnych Inšpektorátov SOI vyplýva, že dohoda medzi zmluvnými stranami ohľadom odstúpenia od zmluvy a s tým súvisiacich storno poplatkov záleží na vôli zmluvných strán. Ďalej zo stanovísk týchto orgánov tiež vyplýva, že bude potrebné skúmať otázku kompetencie na vydanie rozhodnutia vo veci, a teda, či má v tomto prípade rozhodovať SOI alebo príslušný všeobecný súd Slovenskej republiky. Vzhľadom na vyššie uvedené má účastník konania naďalej za to, že v prejednávacom prípade, kde si spotrebiteľ zakúpil pobyt na konkrétny termín prostredníctvom programu „otvorené vouchery“ a nevyužil možnosť odstúpiť od zmluvy v dohodnutej 14 dňovej lehote od zakúpenia cez zľavový portál, nedošlo k porušeniu § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné. Účastník konania preto navrhuje, aby správny orgán prvého stupňa rozhodol tak, že odvolaniu v plnom rozsahu vyhovie a v prípade, ak prvostupňový správny orgán nevyhovie odvolaniu v plnom rozsahu, aby odvolací orgán rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zrušil.

Účastník konania vo svojom doplnení k odvolaniu zo dňa 21.08.2019 uvádza, že právne vzťahy založené na základe zmluvy uzavretej na diaľku sa spravujú zákonom č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 102/2014 Z. z.“), ktorý je lex specialis, čo správny orgán nezohľadnil pri rozhodovaní, keď sa riadil iba ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako lex generalis. Účastník konania ďalej v doplnení odvolania cituje § 2 ods. 1, § 7 ods. 1 a § 7 ods. 6 písm. k) zákona č. 102/2014 Z. z. Podľa vyjadrenia účastníka konania je v dôvodovej správe k ustanoveniu § 7 ods. 6 písm. k) zákona č. 102/2014 Z. z. uvedené, že „poskytnutie práva na odstúpenie od zmluvy spotrebiteľovi sa tiež vylučuje pre niektoré služby, pri ktorých uzatvorenie zmluvy vedie k rezervácii určitej kapacity, pri ktorej by po uplatnení práva na odstúpenie od zmluvy mohol mať predávajúci problémy s jej naplnením. To by sa mohlo stať napríklad v prípade rezervácií v hoteloch alebo pokiaľ ide o rekreačné chaty, kultúrne alebo športové podujatia.“ Účastník konania podotýka, že spotrebiteľ teda nemôže odstúpiť od zmluvy o poskytnutí ubytovacích služieb na iný účel ako na účel bývania uzavretej na diaľku, ak bol dohodnutý čas poskytnutia ubytovacích služieb. Spotrebiteľovi bola zo stany účastníka konania poskytnutá lehota na odstúpenie od zmluvy do 14 dní odo dňa uzavretia zmluvy, spotrebiteľ však túto možnosť nevyužil, keď od zmluvy sa pokúsil odstúpiť až 10.12.2018, t. j. 4 dni pred termínom ubytovania, pričom takéto odstúpenie od zmluvy je v rozpore so zákonom a je teda neplatné. Účastník konania taktiež uviedol, že spotrebiteľ bol riadne oboznámený o podmienkach odstúpenia od zmluvy v súlade s § 3 ods. 1 písm. h) zákona č. 102/2014 Z. z., pričom pri objednaní ubytovania prostredníctvom zľavového portálu www.zlavomat.sk a pred jeho zaplatením súhlasil so všeobecnými obchodnými podmienkami a podmienkami storna ubytovateľa. Účastník konania zastáva názor, že pred uzavretím zmluvy so spotrebiteľom si splnil všetky zákonom stanovené povinnosti. Účastník konania opakovane uvádza, že ustanovenie § 759 ods. 1 Občianskeho zákonníka je dispozitívne a zmluvné strany sa môžu od neho odchýliť. V tomto prípade nevznikol spotrebiteľovi po uplynutí dohodnutej doby nárok na vrátenie zaplatenej ceny ubytovania. Účastník konania však poskytol spotrebiteľovi náhradný termín, s ktorým tento nesúhlasil. Účastník konania opakovane poznamenáva, že pre prípady nečakaného stornovania ubytovania

existuje inštitút poistenia, ktorý si spotrebiteľ môže individuálne dojednať a eliminovať tak riziko storno poplatkov. V prípade, ak by bol akceptovaný názor a výklad správneho orgánu, takéto poistenie by nemalo význam. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia, najmä vzhľadom na to, že správny orgán podľa vyjadrenia účastníka konania, vec nesprávne právne posúdil, keď zistený skutkový stav subsumoval pod nesprávnu právnu normu, účastník konania navrhuje, aby odvolací orgán rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodnutie zruší a konanie zastaví.

K tomu odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu príslúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní účastníka konania, odvolací orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako právne irelevantné a subjektívne, ktoré ho nezavazujú zodpovednosti za kontrolou presne a spoľahlivo zistené porušenie zákona. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by sponchybnovali skutkový stav zistený kontrolou, príp. oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania za nesplnenie povinnosti účastníka konania vyplývajúcej z § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa *„predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.“*

Podľa § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa *„každý spotrebiteľ má právo na výroby a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru, dohľadu a kontroly (ďalej len „orgán dozoru“) a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.“*

Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu, ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly dodržaný. Ako už bolo uvedené vyššie, kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z inšpekčného záznamu bolo zrejmé zameranie kontroly, ako aj zistený skutkový stav. Inšpektori spisali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, postupovali pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav, k osobe prítomnej pri kontrole sa správali nepredpojata a korektne. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedenú povinnosť vyplývajúcu zo zákona o ochrane spotrebiteľa viaže tento zákon na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistený nedostatok na základe objektívnej zodpovednosti.

K námietkam účastníka konania, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné, a že správny orgán vec nesprávne právne posúdil, keď zistený skutkový stav subsumoval pod nesprávnu právnu normu, odvolací orgán uvádza, že sa s nimi nestotožňuje, pričom ich považuje za subjektívne, právne bezpredmetné a tendenčné s cieľom vyhnúť sa splneniu povinnosti uloženej účastníkovi konania rozhodnutím č. P/0058/07/19 zo dňa 10.07.2019. Z prvostupňového rozhodnutia je zrejmé, aká povinnosť bola účastníkom konania porušená a na základe akého zákonného ustanovenia je účastníkovi konania uložená povinnosť, spolu s lehotou na plnenie, čo sú jediné

náležitosti výroku rozhodnutia podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku. Účastník konania od začiatku správneho konania nemal pochybnosť, o akom skutku je vedené správne konanie. Odvolací správny orgán taktiež poznamenáva, že v danom konaní správny orgán spoľahlivo zistil skutkový stav, výrok rozhodnutia dostatočne odôvodnil a pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s § 46 Správneho poriadku, v zmysle ktorého rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a musí obsahovať predpísané náležitosti; v súlade s § 47 ods. 2 cit. zákona, nakoľko výrok obsahuje náležitosti predpokladané zákonom vrátane opisu skutku a určenia miesta a času zistenia nedostatku, ktoré zabezpečujú nezameniteľnosť skutku s iným skutkom, ako aj v súlade s § 47 ods. 3 cit. zákona. keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správny orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri hodnotení právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Odvolací orgán uvádza, že právne posúdenie zisteného skutkového stavu patrí správnenému orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. A teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihliadnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona. V postupe správneho orgánu nevzhliadol odvolací orgán žiadnu nezákonnosť. Vzhľadom na uvedené považuje odvolací orgán úvahy účastníka konania prezentované v tejto časti odvolania za bezpredmetné.

Odvolací orgán má tiež za to, že nie je dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom správny orgán v danom prípade postupoval aj v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, zásadami správneho konania, s námietkami a podkladmi predloženými účastníkom konania sa správny orgán pri rozhodovaní podrobne zaoberal, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení rozhodnutia náležite zdôvodnil. Prvostupňový správny orgán nekonal ani v rozpore so zásadou súčinnosti v správnom konaní, splnil si všetky svoje zákonné povinnosti a účastníkovi konania neuprel možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia.

V predmetnom prejednávacom prípade sa na samotnú zmluvu o ubytovaní vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý v jedenástej hlave upravuje zmluvy o ubytovaní. Ustanovenie § 759 ods. 1 Občianskeho zákonníka konkrétne stanovuje, že ubytovaný – v tomto prípade spotrebiteľ môže odstúpiť od zmluvy pred uplynutím dohodnutej doby; ujmu vzniknutú ubytovateľovi predčasným zrušením ubytovania je ubytovaný povinný nahradiť, iba ak nemohol ubytovateľ ujme zabrániť. V danom prípade nebola preukázaná žiadna ujma účastníka konania a ani to, že nemohol prípadnej ujme zabrániť. Spotrebiteľovi, ktorý využil svoje právo na odstúpenie od zmluvy o ubytovaní, účastník konania napriek skutočnosti, že mu neposkytol ubytovanie, nevrátil ani kúpnu cenu, ktorú spotrebiteľ uhradil vopred v určenej lehote. V uvedenom odvolací správny orgán vidí nepomer v právach a povinnostiach spotrebiteľa a účastníka konania. Spotrebiteľská zmluva je druhom zmluvy, pre ktorú Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka *„spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“* Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka *„zmluvné podmienky upravené*

spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.“ Odvolací správny orgán taktiež uvádza, že podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka „*neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.*“

K tvrdeniu účastníka konania, že správny orgán nereflektoval aktuálnu prax ubytovacích zariadení, keď častokrát neponúkajú ani porovnateľné storno podmienky ako účastník konania, odvolací správny orgán uvádza, že porušovanie práva spotrebiteľa na ochranu ekonomických záujmov, ku ktorému došlo pri nerešpektovaní § 759 ods. 1 a ostatných uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka, nemožno považovať za očakávaný zaužívaný prístup k právam spotrebiteľov. Odvolací orgán neodporuje účastníkovi konania v tvrdení, že je len ťažko akceptovateľné stornovať vopred zakúpený pobyt 4 dni pred nástupom, avšak nesúhlasí s tým, že došlo k ujme účastníka konania predčasným zrušením ubytovania, a že potenciálnej ujme nemohol ubytovateľ (účastník konania) zabrániť. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania mal možnosť preukázať výšku vzniknutej ujmy, pri nemožnosti obsadenia izby v tak krátkom čase (4 dni pred nástupom na pobyt), čo účastník konania nevyužil. Dohoda medzi zmluvnými stranami ohľadne odstúpenia od zmluvy a s tým súvisiacim storno poplatkom nie je zakázaná, ak nie je v rozpore s právnymi predpismi platnými na území Slovenskej republiky, pričom v tomto prípade neboli naplnené zákonné podmienky pri odstúpení spotrebiteľa od zmluvy o ubytovaní. Vzhľadom na predmet zmluvy o ubytovaní, ktorým je poskytnutie dočasného ubytovania, je v ustanovení § 759 Občianskeho zákonníka odlišne upravené právo na odstúpenie od zmluvy ubytovaného a ubytovateľa. Toto právo je formulované výrazne v prospech ubytovaného, môže ho využiť kedykoľvek, aj pred uplynutím dohodnutej doby ubytovania. Ak ubytovaný odstúpi od zmluvy predčasne, je povinný zaplatiť ubytovateľovi iba pomernú časť odplaty. Ochrana ubytovateľa je zabezpečená len v rozsahu náhrady ujmy vzniknutej predčasným zrušením ubytovania, ak sa mu nepodarí nájsť za výpadok náhradu. Pramení to z nazerania na ubytovateľa ako na podnikateľa, ktorého predmetom činnosti je poskytnutie ubytovania, a preto je v jeho moci pokúsiť sa uvoľnené miesto znovu obsadiť. Prípadnú nemožnosť zabránenia ujmy preukazuje ubytovateľ, v tomto prípade účastník konania (napr. výpadok mimo sezóny, kedy je záujem o ubytovanie menší).

Odvolací orgán zastáva názor, že správny orgán prvého stupňa a jeho inšpektori postupovali zákonne, keď v súlade so zákonom o štátnej kontrole vnútorného trhu vykonali kontrolu predaja výrobkov a poskytovania služieb spotrebiteľom na vnútornom trhu. Inšpektori SOI taktiež kontrolovali dodržiavanie zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom zistili rozpor zisteného skutkového stavu s týmto právnym predpisom. Správny orgán je povinný postupovať podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a uložiť účastníkovi konania pokutu v primeranej výške, ak zistí porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúcim.

K argumentu účastníka konania, že spotrebiteľ nevyužil možnosť odstúpiť od zmluvy v 14 dňovej lehote od zakúpenia pobytu, odvolací orgán uvádza, že Občiansky zákonník dáva spotrebiteľovi možnosť odstúpiť od zmluvy o ubytovaní pred uplynutím dohodnutej doby ubytovania; ujmu vzniknutú ubytovateľovi predčasným zrušením ubytovania je ubytovaný povinný nahradiť, iba ak nemohol ubytovateľ ujme zabrániť. Spotrebiteľ by teda teoreticky mohol ukončiť pobyt aj v priebehu dohodnutej doby ubytovania, pričom by ubytovateľovi patrilo iba nárok na vzniknutú ujmu predčasným zrušením ubytovania za podmienky, že by nemohol ubytovateľ ujme zabrániť. V tomto prípade nedošlo k žiadnemu plneniu zo strany účastníka konania voči spotrebiteľovi v hodnote poskytnutej odplaty za ponúkané služby. Odvolací orgán opätovne uvádza, že účastník konania mal možnosť preukázať výšku vzniknutej ujmy, pri nemožnosti obsadenia izby v tak krátkom čase (4 dni pred nástupom na pobyt), čo účastník konania nevyužil.

Odvolací správny orgán v predmetnom prejednávacom prípade nenašiel rozpor pri aplikácii Občianskeho zákonníka so zákonom č. 102/2014 Z. z. Ustanovenie § 7 ods. 6 zákona č. 102/2014 Z. z. vymenúva prípady, pri ktorých spotrebiteľ nemôže odstúpiť od zmluvy, pričom zmluvy o ubytovaní na účel ubytovania, v danom prípade krátkodobého ubytovania v čase od 14.12.2018 do 16.12.2018, (t. j. 2 noci, 3 dni), nie sú súčasťou tohto výpočtu. Odvolací orgán opakovane poznamenáva, že účastník konania nepreukázal, že mal problémy s naplnením

rezervovanej ubytovacej kapacity v dôsledku uplatnenia práva na odstúpenie od zmluvy o ubytovaní, tak ako ani nepreukázal, že mu vznikla ujma v súvislosti s uplatnením práva na odstúpenie od zmluvy o ubytovaní podľa § 759 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

K poukazu účastníka konania na § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka odvolací správny orgán uvádza, že Občiansky zákonník ustanovuje v prípade zmlúv o ubytovaní v § 759 ods. 1, že ubytovaný môže odstúpiť od zmluvy pred uplynutím dohodnutej doby ubytovania. Spotrebiteľ mal nárok na vrátenie zaplatenej ceny ubytovania na základe § 457 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Na základe uvedeného je možné konštatovať, že účastník konania nepostupoval v súlade s § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. V dôsledku nesplnenia zákazu vyplývajúceho z § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa došlo k porušeniu zákonom chráneného ekonomického záujmu spotrebiteľa. Správny orgán nevyhodnotil poskytnutie náhradného termínu spotrebiteľovi, s ktorým spotrebiteľ nesúhlasil ako splnenie Občianskym zákonníkom stanovených podmienok pri odstúpení od zmluvy o ubytovaní. Ako už bolo uvedené vyššie v tomto rozhodnutí, podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Odvolací orgán ďalej uvádza, že súhlasí s tvrdením účastníka konania, že pre prípady nečakaného stornovania ubytovania existuje inštitút poistenia, avšak uvedené nemôže byť dôvodom pre upieranie práva spotrebiteľa na ochranu ekonomických záujmov. Spotrebiteľ nemá právnu povinnosť uzatvoriť poistenie pre krytie rizika spojeného s predčasným zrušením ubytovacej zmluvy. Odvolací správny orgán opätovne zdôrazňuje, že ujmu vzniknutú ubytovateľovi (účastníkovi konania) predčasným zrušením ubytovania je ubytovaný (v tomto prípade spotrebiteľ) povinný nahradiť, iba ak nemohol ubytovateľ ujme zabrániť, čo nebolo v tomto prípade preukázané. Zistený skutkový stav nemožno zo strany odvolacieho správneho orgánu hodnotiť inak ako porušenie oprávnených ekonomických záujmov a práv spotrebiteľa.

Odvolací orgán tiež poznamenáva, že zodpovednosť účastníka konania ako predávajúceho je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa koncipovaná na objektívnom princípe, tzn. že predávajúci za porušenie zákona zodpovedá bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť). Zákon o ochrane spotrebiteľa neumožňuje kontrolnému orgánu prihliadnúť na žiadne subjektívne aspekty. Zistené porušenie povinnosti predávajúceho vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa je iným správnym deliktom kontrolovanej osoby (nie priestupkom), kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti. Bolo predovšetkým povinnosťou účastníka konania prijať také opatrenia, aby nedochádzalo k porušovaniu povinností vyplývajúcich mu z právnych predpisov. Odvolací orgán je toho názoru, že účastník konania je povinný poznať zákon a zabezpečiť jeho dodržiavanie, rovnako aj zaškoliť svojich zamestnancov tak, aby sa riadili zákonom pri výkone svojej činnosti. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie.

Odvolací orgán dodáva, že SOI ako orgán dozoru účastníka konania sankcionuje za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. K naplneniu skutkovej podstaty tohto správneho deliktu stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinnosti zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán zároveň uvádza, že v prípade vzťahu „predávajúci – spotrebiteľ“, vystupuje spotrebiteľ ako laik, ktorému je potrebné venovať špeciálnu starostlivosť a predávajúci vystupuje ako odborník, ktorý pri svojej činnosti ovláda a dodržiava všetky podmienky predaja. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej

činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa.

Pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán je v zmysle ustanovenia § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Samotný zákon pritom neumožňuje ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Odvolací orgán dodáva, že cieľom kontrolnej činnosti SOI je zisťovanie a zabezpečenie súladu plnenia povinností stanovených zákonom so skutočným stavom. Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 11.02.2019.

Účastník konania v odvolaní namieta, že výška pokuty je neprimeraná. Vo vzťahu k výške uloženej pokuty odvolací orgán uvádza, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zrušenie uloženej sankcie. Odvolací orgán však považuje pokutu po jej znížení za primeranú, uloženú v adekvátnej výške a zastáva názor, že pokuta bola uložená v rámci stanovených kritérií, v zákonom stanovenej sadzbe do 66 400 eur. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zisteného nedostatku. Odvolací orgán sa snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia splňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému nedostatku do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky sankcie, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku uloženej pokuty po znížení za primeranú zistenému nedostatku. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa a pri určovaní výšky postihu bol zohľadnený rozsah následkov protiprávneho konania. Nakoľko porušenie povinnosti bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenej výške.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží výrobcovi, predávajúcemu, dovozčovi, dodávateľovi alebo osobe podľa § 9a alebo § 26 za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone pokutu až do výšky 66 400 eur, za opakované porušenie počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Podľa § 24 ods. 5 citovaného zákona: „*Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.*“ Podľa § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa: „*Ak ide o menej závažné porušenie povinnosti podľa odseku 1, na základe postupu podľa odseku 5, orgán dozoru môže pred rozhodnutím o uložení pokuty povinného vyzvať, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania. Vo výzve orgán dozoru oznámi následky protiprávneho konania, určí povinnému primeranú lehotu na výkon opatrení na ich nápravu a poučí ho o následkoch v prípade ich nevykonania. Ak povinný upustí od protiprávneho konania a vykoná opatrenia podľa predchádzajúcej vety, orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty. Ak povinný neupustí od protiprávneho konania a nevykoná*

opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania oznámených vo výzve v určenej lehote, orgán dozoru rozhodne o uložení pokuty podľa odseku 1.“

Odvolací orgán pri určení výšky pokuty vychádzal z vlastných zistení a uváženia správneho orgánu aplikujúceho zákon. Jednotlivé dôkazné prostriedky zhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie § 4 ods. 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa bolo zo strany účastníka konania spoľahlivo preukázané. Odvolací orgán zastáva názor, že v predmetnom prípade, vzhľadom na charakter zisteného nedostatku, nejde o menej závažné porušenie povinnosti v zmysle ustanovenia § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, tzn. z uvedeného dôvodu bol správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Odvolací orgán dodáva, že využitie uvedeného inštitútu má fakultatívny charakter.

Odvolací orgán pri určovaní výšky pokuty zohľadnil, že závažnosť protiprávneho konania účastníka konania nie je nepatrná, nakoľko účastník konania porušil zákaz upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, t. j. práva na ochranu ekonomických záujmov, keď nevrátil spotrebiteľovi ním vopred zaplatenú cenu predmetu zmluvy po odstúpení spotrebiteľa od zmluvy o ubytovaní pred uplynutím dohodnutej doby bez toho, že by účastník konania preukázal vznik ujmy predčasným zrušením ubytovania a skutočnosti, že tejto ujme nemohol zabrániť. Následkom protiprávneho konania bolo porušenie práv spotrebiteľa chránených dotknutými ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa, keď je spotrebiteľ následkom vyššie uvedeného konania účastníka konania postavený do nevýhodnejšieho postavenia v porovnaní s kogentnou právnou úpravou, tzn. došlo k znevýhodneniu právneho postavenia spotrebiteľa v predmetnom zmluvnom vzťahu. V danom prípade boli teda porušené práva spotrebiteľa priznané mu zákonom o ochrane spotrebiteľa, čo odvolací správny orgán hodnotí ako závažné porušenie vzhľadom na privedenie majetkovej ujmy spotrebiteľovi.

Odvolací orgán pri ukladaní výšky pokuty taktiež zobral do úvahy, že účel právnych predpisov poskytujúcich spotrebiteľom, ktorí uzatvárajú spotrebiteľské zmluvy, zvýšenú ochranu nebol z dôvodov porušenia povinnosti splnený. Upieraním spotrebiteľovi práva podľa § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, a to práva na ochranu ekonomických záujmov v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, účastník konania porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Z hľadiska následkov protiprávneho konania účastníka konania vzal odvolací správny orgán do úvahy, že došlo k zníženiu zákonom garantovanej právnej ochrany spotrebiteľa. Spotrebiteľ v dobrej viere uzaviera zmluvu s predávajúcim, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkané služby koná profesionálne a s odbornou starostlivosťou, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Vzhľadom na to, že spotrebiteľ pri dojednávaní spotrebiteľskej zmluvy vystupuje v slabšej pozícii v porovnaní s predávajúcim je potrebné, aby mu v týchto vzťahoch v medziach zákona bola poskytnutá zvýšená ochrana. Odvolací správny orgán zároveň prihliadol aj na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má okrem iného právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistený nedostatok, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na ochranu jeho ekonomických záujmov, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci, je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistený nedostatok.

Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté. Správny orgán má za to, že pokuta uložená v tejto výške je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská, pokutou primeranou a zároveň, pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku bolo I. stupňové rozhodnutie zmenené tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.